

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest przedłużenie czasowego wyłączenia obowiązku stosowania mechanizmu pay & refund (MPR) w stosunku do tzw. płatnika technicznego, o którym mowa w art. 41 ust. 4d i 10 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r., poz. 163, z późn. zm.) [dalej: ustawa PIT].

Obowiązek stosowania MPR wynika z art. 41 ust. 12, który został dodany do ustawy o PIT z dniem 1 stycznia 2019 r. i polega on na tym, że płatnik musi pobrać - od nadwyżki ponad kwotę 2 000 000 złotych - podatek według stawki ustawowej (19 albo 20%), bez możliwości zastosowania preferencji (w postaci niepobrania podatku, niższej stawki albo zwolnienia) wynikającej z międzynarodowej umowy podatkowej, prawa polskiego lub prawa unijnego. Jednak w stosunku do wypłat należności dokonywanych za pośrednictwem tzw. płatnika technicznego (tj. w przypadkach, o których mowa art. 41 ust. 4d i 10 ustawy PIT) obowiązek stosowania MPR był czasowo i w różny sposób ograniczony lub wyłączony od początku jego obowiązywania (tj. już w latach 2019-2021) i po krótkiej przerwie został całkowicie wyłączony rozporządzeniem z dnia 30 czerwca 2022 r., ze skutkiem od dnia 1 lipca 2022 r. Wyłączenie to zostało przedłużone rozporządzeniem z dnia 28 grudnia 2022 r. - do dnia 31 grudnia 2023 r., następnie rozporządzeniem z dnia 22 grudnia 2023 r. - do dnia 31 grudnia 2024 r. i rozporządzeniem z dnia 18 grudnia 2024 r. - do dnia 31 grudnia 2025 r.

Powodem całkowitego wyłączenia była zgłaszana przez środowisko płatników technicznych i emitentów całkowita lub częściowa niemożliwość wykonywania przez nich obowiązków MPR i wynikające stąd problemy w poborze podatku u źródła, które nasiliły się po wejściu w życie zmian wprowadzonych od dnia 1 stycznia 2022 r. Dlatego dodatkowym celem dodanego wyłączenia było wykorzystanie okresu „zawieszenia” do przygotowania zmian ustawowych określających pobór podatku, który byłby adekwatny do rzeczywistej wiedzy uczestników tego procesu i ich zdolności do ustalenia przesłanek powiązania i sumy należności. W dniu 10 grudnia 2024 r. została przyjęta Dyrektywa Rady (UE) 2025/50 w sprawie szybszego i bezpieczniejszego systemu ulg w nadmiernym podatku u źródła (dalej: dyrektywa FASTER), której implementacja będzie mieć wpływ na płatników technicznych w Polsce. Rozwiązania na poziomie ustawowym nie zostały do tej pory przygotowane między innymi ze względu na przyjęcie dyrektywy FASTER. Dlatego celowe jest kolejne przedłużenie obowiązywania tego wyłączenia do końca 2026 r.

Podkreślenia wymaga, że zawieszenie MPR w odniesieniu do tzw. płatnika technicznego nie zwalnia tych podmiotów z obowiązku dochowania należytej staranności w zakresie weryfikacji zasadności zastosowania preferencji. Niezależnie więc od wyłączenia z obowiązku stosowania MPR, płatnik techniczny odpowiada za pobranie podatku w odpowiedniej kwocie. Jednocześnie, ze względu na swoją specyfikę, nie są to podmioty, z którymi zasadniczo wiązałoby się ryzyko braku możliwości poniesienia odpowiedzialności za niepobrany podatek określony w wyniku kontroli (np. celowego zakończenia działalności). Ponadto, podatek pobrany i wpłacony przez płatnika w ramach MPR podlega zwrotowi na wniosek podatnika uprawnionego do preferencji. W przypadku podatku pobieranego przez płatnika technicznego

podatnikiem jest przede wszystkim tzw. inwestor detaliczny. W przypadku takich podmiotów ryzyko sztucznej struktury i nieuprawnionego występowania o zastosowanie preferencji jest niższe niż w przypadku płatności, od których podatek pobiera płatnik objęty obecnie systemem MPR. W większości przypadków więc podatek pobrany przez płatnika technicznego w ramach MPR podlegałby zwrotowi.

Projektowane rozporządzenie nie przewiduje innych szczegółowych rozwiązań niż opisane powyżej przedłużenie obowiązywania rozwiązań istniejących.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia planowane jest na dzień następujący po dniu ogłoszenia rozporządzenia, zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych¹. Wskazany termin wejścia w życie przedłuża obowiązujące rozwiązania i tym samym nie jest to niezgodne z zasadami demokratycznego państwa prawnego.

Projekt nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlegają notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r., poz. 677) projekt zostanie zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w związku z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r., poz. 806, z późn. zm.), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt może mieć wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw przez zmniejszenie obciążeń administracyjnych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

¹ Zob. ustawę z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1461).